

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. június 9.*

A C-401/09. P sz. ügyben,

az **Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE** (székhelye: Athén [Görögország], képviseli: N. Korogiannakis dikigoros)

fellebbezőnek,

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. szeptember 24-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselek: F. von Lindeiner és G. Gruber, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, Juhász E. (előadó) és J. Malenovský bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2011. január 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- Fellebbezésével az Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (a továbbiakban: Evropaïki Dynamiki) az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-279/06. sz., Evropaïki Dynamiki kontra EKB ügyben 2009. július 2-án hozott végzésének hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította az Európai Központi Banknak (EKB) az informatikai tanácsadási és fejlesztési szolgáltatások nyújtására irányuló tárgyalásos közbeszerzési eljárása keretében az Evropaïki Dynamiki által benyújtott ajánlatot elutasító, illetve a szerződést más ajánlattevőknek odaítélő határozatainak megsemmisítésére irányuló keresetét.

A jogvita előzményei

- 2 2005. július 19-én az EKB informatikai tanácsadási és fejlesztési szolgáltatások nyújtására irányuló tárgyalásos közbeszerzési eljárást megindító hirdetményt tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* kiegészítésében (HL S 137), amely eljárásban előírta a feltételeknek megfelelő jelentkezők előzetes kiválasztását. E tárgyalásos eljárás célja két vállalkozó kiválasztása volt az EKB részére keretmegállapodások alapján történő szolgáltatásnyújtás érdekében.
- 3 2005. augusztus 29-én az Evropaïki Dynamiki az E2Bank konzorcium nevében részvételi jelentkezést nyújtott be, e konzorcium másik résztvevője az Engineering Ingegneria Informatica SpA volt. Az EKB bírálóbizottsága a beérkezett huszonhárom részvételi jelentkezés közül hetet választott ki, köztük e konzorciumét is.
- 4 2005. december 22-én az EKB a kiválasztott részvételre jelentkezőknek megküldte az ajánlattételhez szükséges dokumentációt, és felhívta őket ajánlataik megtételére. Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció tartalmazta az ajánlattételi felhívást és öt mellékletet, köztük a keretmegállapodás tervezetét.
- 5 Az ajánlattételi felhívás 3. mellékletének 2.4. pontja kötelezettségként írta elő az ajánlattevők számára, hogy a munkaerő-kölcsönzésről szóló német törvény (Arbeitnehmerüberlassungsgesetz, a továbbiakban: AÜG) szerinti engedélyt szerezzenek be, és kikötötte, hogy az ajánlattevőknek az ajánlatukban nyilatkozniuk kell arról, hogy vállalják, a szerződés aláírásakor rendelkezni fognak a munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó engedéllyel (Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung, a továbbiakban: előírt engedély).
- 6 Az EKB öt ajánlatot kapott az előírt határidőben, köztük az E2Bank konzorciumét. Ez az ajánlat, amelyet teljesnek ítélték, többek között tartalmazta az E2Bank konzorcium

két tagjának kötelezettségvállalását az előírt engedélynek a szerződés megkötéséig történő beszerzésére. E kötelezettségvállalás alátámasztására csatolták az engedély iránt az illetékes német hatóságoknál 2006. február 3-án és február 6-án előterjesztett két kérelem másolatát.

- 7 Az ajánlatok értékelését követően az EKB bírálóbizottsága úgy határozott, hogy a három legjobb helyre rangsorolt ajánlattevőnek küld meghívást a tárgyalásra. Az E2Bank konzorciumot a negyedik helyre rangsorolták.
- 8 A 2006 áprilisában folytatott tárgyalások eredményeként az említett bírálóbizottság úgy határozott, hogy csak két ajánlattevővel folytatja a tárgyalásokat, mivel a harmadik, Indiában letelepedett ajánlattevő nem tudott megfelelni az EKB által előírt engedély beszerzésével kapcsolatos feltételnek. A fennmaradó két ajánlattevővel folytatott tárgyalások 2006 júniusában zárultak le.
- 9 2006. július 11-i levelében az Evropaiki Dynamiki kétségeit fejezte ki a szóban forgó közbeszerzési eljárás jogszerűségével kapcsolatban, különösen arra való hivatkozással, hogy az előírt engedéllyel rendelkező kötelezettsége hátrányos megkülönböztetést valósít meg a nem Németországban letelepedett ajánlattevőkkel szemben.
- 10 Miután egy 2006. július 31-én kelt levélben tájékoztatták a két keretmegállapodásnak a két kiválasztott ajánlattevő részére történő odaítéléséről szóló határozatról, az Evropaiki Dynamiki 2006. augusztus 1-jei levelében részletesebb tájékoztatást kért az ajánlatok elbírálásáról, az EKB-t határozatának átgondolására kérte, és jelezte azon szándékát, miszerint kérelmének elutasítása esetén az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé kívánja terjeszteni. Az EKB bírálóbizottsága úgy ítélte meg, hogy e levél alakszerű fellebbezésnek minősült, és az EKB fellebbviteli szervéhez továbbította azt, amely 2006. augusztus 18-i levelében e fellebbezés elutasításáról tájékoztatta az Evropaiki Dynamikit.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 11 2006. október 9-én az Evropaïki Dynamiki keresetet terjesztett elő az Elsőfokú Bírósághoz az EKB-nak az ajánlatát elutasító és a szerződést más ajánlattevőknek odaítélő határozatainak megsemmisítése iránt. Keresete alátámasztására az Evropaïki Dynamiki nyolc jogalapra hivatkozott.

- 12 Az EKB által felhozott, a felperes eljáráshoz fűződő érdekének állítólagos hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogás elutasítását követően az Elsőfokú Bíróság először a nyolcadik kereseti jogalapot vizsgálta, amely azon követelmény jogellenességére vonatkozott, miszerint az ajánlattevőknek rendelkezniük kellett az előírt engedéllyel.

- 13 E jogalap első részével az Evropaïki Dynamiki azt kifogásolta az EKB-val szemben, hogy e követelményt önkényesen határozta meg, és azzal a Németországban letelepedett szolgáltatásnyújtóknak kedvezett.

- 14 Nyolcadik jogalapjának második részével az Evropaïki Dynamiki azt állította, hogy az AÜG szerint az előírt engedélyt a külföldi vállalkozásoknak csak akkor adják meg, ha a letelepedési helyük szerinti államban rendelkeznek munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó engedéllyel. Márpedig a görög szabályozás szerint ilyen engedélyt csak azon vállalkozások kaphatnak, amelyek kizárólag munkaerő-kölcsönzési tevékenységet folytatnak. Így számára nem lehetséges ilyen engedélyt beszerezni Görögországban, és következésképpen az előírt engedélyt sem kaphatja meg.

- 15 E jogalap harmadik részével az Evropaïki Dynamiki arra hivatkozott, hogy az ajánlattevőkkel szembeni azon követelmény, hogy az előírt engedéllyel kell rendelkezniük, ellentétes az uniós közbeszerzési szabályozással, és ennélfogva sérti az EK 49. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás szabadságát.

- 16 Az említett jogalap negyedik részével az Evropaïki Dynamiki arra hivatkozott, hogy az említett követelmény hátrányosan megkülönböztető, és sérti az átláthatóság elvét.
- 17 A megtámadott végzésben az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt megállapította, hogy az EKB az uniós intézményekhez hasonlóan széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a közbeszerzési eljárásban a szerződés odaitéléséről hozott határozat meghozatala során figyelembe veendő szempontok tekintetében, és az Elsőfokú Bíróság felülvizsgálatának a súlyos és nyilvánvaló hibák hiányáról való meggyőződésre kell korlátozódnia.
- 18 A kereset nyolcadik jogalapjának első részét illetően az Elsőfokú Bíróság megállapította először is, hogy az Evropaïki Dynamiki nem vitatta sem annak jogszerűségét, hogy a keretmegállapodásra irányadó jogként a német jogot kötötték ki, sem pedig azt, hogy az EKB és a szerződő fél közötti szerződéses jogviszonyból származó minden jogvitát az Amtsgericht/Landgericht Frankfurt am Main (Frankfurt am Main-i helyi/regionális bíróság) kizárólagos illetékességének vetettek alá. Ezt követően az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett arra, hogy a keretmegállapodás teljesítéseként nyújtott szolgáltatások keretében munkavállalókat kellett szakmai célból az EKB rendelkezésére bocsátani, ami miatt az EKB-val szerződő félnek az előírt engedéllyel volt szükséges rendelkeznie. Az Elsőfokú Bíróság azt is megjegyezte továbbá, hogy a Bundesarbeitsgericht (szövetségi munkaügyi bíróság) ítélkezési gyakorlata szerint az AÜG-ben előírt követelmény alkalmazási köre nem korlátozódik a munkaerő-kölcsönző ügynökségekre, hanem az információtechnológiai ágazatban tevékenykedő azon társaságokra is kiterjed, amelyek személyi állományukat ideiglenesen más társaságok rendelkezésére bocsátják. Végül azon állítást illetően, miszerint egy 2006 májusában kötött, egy szakértőnek az EKB rendelkezésére bocsátásáról szóló szerződés esetében nem követeltek meg semmilyen engedélyt, az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az AÜG esetleges korábbi, az EKB által történő megsértése nem mentesíti ez utóbbit e törvény helyes alkalmazása alól a jelen tárgyalásos közbeszerzési eljárásban.
- 19 Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az EKB nem értelmezte vagy alkalmazta tévesen az AÜG-t, amikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó szolgáltatásnyújtás esetében alkalmazandó az előírt engedély beszerzésére vonatkozó kötelezettség, és az EKB e követelmény megfogalmazásakor nem járt el önkényes módon,

és nem részesítette előnyben a Németországban letelepedett ajánlattevőket. Következésképpen úgy ítélte meg, hogy a nyolcadik jogalap első része nyilvánvalóan nélkülöz minden jogi megalapozottságot.

- 20 A nyolcadik jogalap második részét illetően az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett arra, hogy az EK 230. cikk alapján előterjesztett megsemmisítés iránti kereset keretében nem rendelkezik hatáskörrel annak vizsgálatára, hogy két nemzeti jog kölcsönhatása az EK 49. cikket sértve ténylegesen korlátozza-e a szolgáltatásnyújtás szabadságát. Az Elsőfokú Bíróság kifejtette, hogy az előírt engedély megadását megtagadó határozatnak a közösségi joggal való összegyeztetetőségének vitatása érdekében az Európai Dynamiki az érintett nemzeti hatóságok határozataival szemben megsemmisítés iránti keresetet terjeszthetett volna elő a nemzeti bírósághoz. Következésképpen megállapította, hogy a nyolcadik jogalap második része nyilvánvalóan elfogadhatatlan.
- 21 Az említett jogalap harmadik részét illetően – miután először is megállapította, hogy az Európai Dynamiki nem hivatkozott olyan jogszabályra, amely lehetővé tette volna az EKB számára, hogy a jelen ügy vonatkozásában kivonja magát a német jog területi hatálya alól, és hogy az intézmények kötelesek biztosítani, hogy a közbeszerzési eljárásban meghirdetett feltételek nem kényszerítik az ajánlattevőket a tevékenységükre alkalmazandó nemzeti szabályozás megsértésére – az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy nem kifogásolható az, hogy az EKB a német jog rendelkezéseit alkalmazta.
- 22 Egyebekben az Elsőfokú Bíróság megjegyezte, hogy amikor az Európai Dynamiki azzal érvel, hogy az EKB-nek nem kellett volna megkövetelnie az előírt engedélyt, e vállalkozás valójában az AÜG-nek az EK 49. cikkel, valamint a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 18., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 431. o.) és az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.)

való összeegyeztethetőségét vitatja. Márpedig a nemzeti szabályozás közösségi jogi szempontból való jogszerűségének vizsgálata érdekében az Evropaïki Dynamikinak a nemzeti bíróság előtt kellett volna keresetet indítania, amely előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordulhatott volna a Bírósághoz.

- 23 Végül az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az Evropaïki Dynamiki nem hivatkozhat érvényesen az általa felhozott ítélezési gyakorlatra. E tekintetben emlékeztetett arra, hogy egyfelől a 31/87. sz. Beentjes-ügyben 1988. szeptember 20-án hozott ítélet (EBHT 1988., I-4635. o.) alapjául szolgáló ügyben az ajánlatkérő egy olyan kiegészítő kritériumot is figyelembe vett, amelyről a nemzeti jog nem rendelkezett, és hogy másfelől a C-290/04. sz. FKP Scorpio Konzertproduktionen ügyben 2006. október 3-án hozott ítélet (EBHT 2006., I-9461. o.) olyan előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel foglalkozott, amelyek nemzeti jogi rendelkezéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségére vonatkoztak. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság a nyolcadik jogalap harmadik részét részben mint nyilvánvalóan megalapozatlant és részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította.
- 24 Az említett jogalap negyedik részét illetően az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy mivel az ajánlattevőkkel szemben kikötött azon feltétel, hogy rendelkezniük kell az előírt engedéllyel, egyértelműen szerepelt a tárgyalásos eljárással kapcsolatos több iratban is, és mivel az Evropaïki Dynamikinak nem okozott nehézséget a vitatott követelmény értelmezése, a C-421/01. sz. Traunfellner-ügyben 2003. október 16-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-11941. o.), amely az átláthatóság elvével és a minimális követelményeknek az ajánlattételhez szükséges dokumentációban való feltüntetésével foglalkozik, az előtte folyamatban lévő ügy megoldásához semmilyen relevanciával nem bír.
- 25 A C-470/99. sz., Universale-Bau és társai ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletet (EBHT 2002., I-11617. o.) és a C-226/04. és C-228/04. sz., La Cascina és társai egyesített ügyekben 2006. február 9-én hozott ítéletet illetően (EBHT 2006., I-1347. o.) az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett arra, hogy az előbbi ítélet szerint a közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak minden szakaszában, így meghívásos eljárás esetén a részvételre jelentkezők kiválasztásának szakaszában is tiszteletben kell tartani mind a potenciális ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód, mind pedig az átláthatóság

elvét. Az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett továbbá arra, hogy az utóbbi ítélet a nemzeti jogi rendelkezéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel foglalkozott, különös tekintettel a hátrányos megkülönböztetés tilalmára és az átláthatóság elvére.

- 26 Márpedig az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy az Evropaïki Dynamiki nem állíthatja azt, hogy nem tájékoztatták kellőképpen a vitatott követelményről, így nem hivatkozhat hasznosan az átláthatóság elvének megsértésére. A hátrányos megkülönböztetés tilalmának állítólagos megsértését illetően az Elsőfokú Bíróság hangsúlyozta, hogy az említett követelmény valamennyi ajánlattevőre vonatkozott. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság a nyolcadik jogalap negyedik részét részben mint nyilvánvalóan megalapozatlant, részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította.
- 27 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a nyolcadik kereseti jogalapot részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, részben mint nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította.
- 28 Az első hét kereseti jogalapot az Elsőfokú Bíróság mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant utasította el.
- 29 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság megállapította egyfelől, hogy az Evropaïki Dynamiki nem tudta bizonyítani, hogy a szóban forgó tárgyalásos eljárásra vonatkozó dokumentációban előírt kötelező feltétel, miszerint az ajánlattevőknek rendelkezniük kell az előírt engedéllyel, jogellenes, másfelől pedig, hogy e társaság kifejezetten elismerte beadványaiban, hogy semmiképpen sem tudta volna beszerezni az előírt engedélyt Németországban. Így az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint semmiképp sem szolgálhatott volna az Evropaïki Dynamiki előnyére az, ha az első hét általa hivatkozott jogalap közül egy vagy több megalapozottnak bizonyult volna. Ugyanis, még ha az ajánlatát elutasító és a szerződést más ajánlattevőknek odaítélő határozatokat meg is kellett volna semmisíteni az említett jogalapok alapján, az Evropaïki Dynamiki akkor sem bizonyította az EKB által alkalmazott kizáró ok jogellenességét, így az EKB e kizáró ok miatt a megtámadott határozatok helyett csak újabb, az Evropaïki Dynamiki ajánlatát elutasító határozatot hozhatna.

- 30 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett arra, hogy a felperesnek nem fűződhet jogos érdeke olyan határozat megsemmisítéséhez, amelyről előre tudható, hogy az ő vonatkozásában ismételten csak megerősítést nyerhetne. Ennélfogva megállapította, hogy az Evropaïki Dynamikinak a nyolcadik kereseti jogalapjának elutasításából kifolyólag nem fűződik a továbbiakban jogos érdeke az ajánlatát elutasító és a szerződést más ajánlattevőknek odaítélő határozatok megsemmisítésére irányuló egyéb jogalap fenntartásához. Az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett továbbá arra, hogy valamely megsemmisítési jogalap a felperes eljáráshoz fűződő érdekének hiánya miatt elfogadhatatlan, amennyiben – még ha feltételezhető is e jogalap megalapozottsága – a megtámadott jogi aktusnak az említett jogalap alapján történő megsemmisítése sem vezethetne a felperes számára kedvező eredmény elérésére.
- 31 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a keresetet részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, részben mint nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 32 Fellebbezésében az Evropaïki Dynamiki az E2Bank konzorcium érdekében eljárva azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
 - semmisítse meg az EKB azon aktusait, amelyekkel kizárta az E2Bank konzorciumot az eljárásból és a szerződést másik ajánlattevőnek ítélte oda; és
 - kötelezze az EKB-t a költségek viselésére, beleértve az elsőfokú eljárás költségeit is.

33 Az EKB azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést, és

- a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezés elfogadhatóságáról

34 Az EKB megítélése szerint a fellebbezés elfogadhatatlan, mivel azt az E2Bank konzorcium nevében és érdekében eljárva nyújtották be, anélkül hogy erre vonatkozóan meghatalmazás készült volna. Az EKB előadja, hogy az Evropaïki Dynamiki a megsemmisítés iránti keresetet e konzorcium nevében és érdekében eljárva nyújtotta be az Elsőfokú Bírósághoz, és ahhoz csatolt egy meghatalmazást is, amelyet az említett konzorcium másik tagjának, az Engineerig Ingegneria Informatica SpA társaságnak a képviselője írt alá, amely meghatalmazás hatálya azonban csak az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra terjedt ki, és a meghatalmazottat nem jogosította fel a Bíróság előtt fellebbezés előterjesztésére.

35 Az Evropaïki Dynamiki azzal érvel, hogy e meghatalmazás utolsó bekezdése nem korlátozza annak hatályát az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra, hanem valamennyi jogorvoslati lehetőség kiaknázását magában foglalja.

36 E tekintetben meg kell állapítani, hogy igaz, hogy az említett meghatalmazás első bekezdése értelmében az Evropaïki Dynamiki az Elsőfokú Bíróság előtt jogosult az E2Bank konzorcium érdekében eljárva valamennyi szükséges jogi lépés megtételére.

- 37 Ugyanezen meghatalmazás második bekezdése azonban rögzíti, hogy az mindaddig érvényben marad, amíg valamennyi jogi eljárásnak az alkalmazandó rendelkezéseknek megfelelő véghezviteléhez szükséges.
- 38 E körülmények között a szóban forgó meghatalmazást úgy kell tekinteni, mint amely a jelen, Bíróság elé terjesztett fellebbezésre is kiterjed.
- 39 Következésképpen a fellebbezés elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 40 Fellebbezése alátámasztására az Európai Dynamiki négy jogalapra hivatkozik.

Az első, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének megsértésére alapított jogalapról

- 41 E jogalappal az Európai Dynamiki arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette eljárási szabályzatának 114. cikkét, amikor úgy ítélte meg, hogy az EKB által felhozott elfogadhatatlansági kifogás elfogadható annak ellenére, hogy azt nem külön beadványban terjesztették elő.
- 42 Az EKB úgy véli, hogy ez a jogalap nem megalapozott, mivel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 114. cikke kizárólag akkor írja elő az elfogadhatatlansági kifogás külön beadványban történő benyújtását, ha azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy arról az ügy érdemét nem érintve döntsön.

- 43 E tekintetben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 114. cikke nem írja elő, hogy minden elfogadhatatlansági kifogást külön beadványban kell benyújtani.
- 44 Ellenkezőleg, az ilyen kifogás külön beadványban történő benyújtása kizárólag abban az esetben szükséges, ha a benyújtó fél azt szándékozik kérni a bíróságtól, hogy a kereset elfogadhatóságáról az ügy érdemét nem érintve döntsön.
- 45 Így az elfogadhatatlansági kifogás előterjeszhető az ellenkérelemben, és a Törvényszék azt a keresetről való határozathozatal keretében vizsgálhatja.
- 46 Ebből következik, hogy az első fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A második, az eljáráshoz fűződő érdekre vonatkozó szabályok megsértésére alapított jogalapról

- 47 E jogalappal az Evropaïki Dynamiki arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a nyolcadik jogalap elutasítása ellenére is vizsgálnia kellett volna az első hét jogalapot, és hogy tévesen állapította meg az eljáráshoz fűződő érdek hiányát. Álláspontja szerint az eljáráshoz fűződő érdek fogalmát tágan kell értelmezni, amint az mind a Bíróság ítélezési gyakorlatából, mind az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (HL L 395., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 246. o.) rendelkezéseiből következik.

- 48 Az EKB álláspontja szerint meg kell állapítani az eljáráshoz fűződő érdek hiányát, amennyiben a vitatott határozat megsemmisítése nem vezethet a kérelmező számára előnyös eredményre. Álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság helyesen tette, hogy a nyolcadik jogalap elutasítását követően elutasította az Evropaïki Dynamiki által előtérte felhozott első hét jogalapot, mivel a szerződést még akkor sem ítéltette volna az E2Bank konzorciumnak, ha azok megalapozottak lettek volna, mivel ez utóbbi nem rendelkezett az előírt engedéllyel, és azt semmi esetre sem tudta volna beszerezni.
- 49 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság a Bíróság ítélkezési gyakorlatára való hivatkozással helyesen mondta ki, hogy egyfelől a felperesnek nem fűződhet jogos érdeke az olyan határozat megsemmisítéséhez, amelyről előre tudható, hogy az ő vonatkozásában csak ismételt megerősítést nyerhet (lásd ebben az értelemben a 432/85. sz., Souna kontra Bizottság ügyben 1987. május 20-án hozott ítélet [EBHT 1987., 2229. o.] 20. pontját), és másfelől, hogy valamely megsemmisítési jogalap az eljáráshoz fűződő érdek hiánya miatt elfogadhatatlan, amennyiben még ha feltételezhető is e jogalap megalapozottsága, a megtámadott jogi aktusnak az említett jogalap alapján történő megsemmisítése sem vezethetne a felperes számára kedvező eredmény elérésére (lásd ebben az értelemben a Bíróság 37/72. sz., Marcato kontra Bizottság ügyben 1973. március 15-én hozott ítéletének [EBHT 1973., 361. o.] 2–8. pontját).
- 50 Ebből az következik, hogy nem kifogásolható az Elsőfokú Bírósággal szemben, hogy miután elutasította az Evropaïki Dynamiki nyolcadik kereseti jogalapját, úgy ítélte meg, hogy az általa felhozott többi hét jogalapról többé nem szükséges határozni, mivel azok nem tették volna lehetővé ez utóbbi számára, hogy keresete révén elégtételt nyerjen.
- 51 Az Evropaïki Dynamiki azon érvét illetően, miszerint az eljáráshoz fűződő érdeke az első hét kereseti jogalapja vonatkozásában legalábbis azon lehetőségére tekintettel maradt fenn, hogy az előírt engedélyt egy németországi leányvállalat közvetítésével megszerezze, meg kell állapítani, hogy az Evropaïki Dynamiki az Elsőfokú Bíróság előtt nem hivatkozott e lehetőségre. Az Evropaïki Dynamiki számára annak lehetővé tétele, hogy a Bíróság előtt hozzon fel először olyan érvet, amelyet az Elsőfokú Bíróságnál nem terjesztett elő, azt jelentené, hogy az Elsőfokú Bíróság által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre korlátozott a fellebbezési eljárásban. Márpedig a fellebbezési eljárás keretében a Bíróság

hatásköre az első fokon tárgyalt jogalapokról és érvekről hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik (lásd a C-514/07. P., C-528/07. P. és C-532/07. P. sz., Svédország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-8533. o.] 126. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ez az érv ezért elfogadhatatlan.

- 52 Ennélfogva a második fellebbezési joglapot el kell utasítani.

A harmadik, az előírt engedély nem kötelező jellegére alapított jogalapról

- 53 E jogalapjával az Evropaïki Dynamiki arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen ítélte meg úgy, hogy az előírt engedély ajánlattevők általi beszerzése kötelező érvényű feltétel volt. Az Evropaïki Dynamiki hozzáteszi, hogy a német jog a jelen esetben nem követelte meg ilyen engedély beszerzését, és korábban már kötött az EKB-val más szerződéseket ilyen engedély nélkül. Előadja továbbá, hogy az, hogy az EKB megkövetelte ezt az engedélyt, ellentétes a közbeszerzésekre vonatkozó uniós joggal, valamint az EK 49. cikkel.
- 54 Az EKB azzal érvel, hogy az előírt engedély ajánlattevők általi beszerzésére vonatkozó kötelezettséget nem ő írta elő, hanem az a német jogból eredő kötelező érvényű feltétel.
- 55 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a Törvényszék hatályon kívül helyezni kért határozatának kifogásolt részeit, valamint a

kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket (lásd különösen a C-425/07. P. sz., AEPI kontra Bizottság ügyben 2009. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-3205. o.] 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). E követelménynek nem tesz eleget az a fellebbezési jogalap, amely anélkül, hogy akár egyetlen olyan érvet is tartalmazna, amely kifejezetten azonosítja a megtámadott határozatban található hibát, pusztán a Törvényszék előtt már előterjesztett érveknek a megismétlésére szorítkozik. Az ilyen jogalap valójában egyszerűen a Törvényszék elé terjesztett jogalap újbóli megvizsgálására irányul, amely nem tartozik a Bíróság hatáskörébe (lásd különösen a C-131/03. P. sz., Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-7795. o.] 50. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

56 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság – amint a megtámadott végzés 52–94. pontjából és a jelen ítélet 12–27. pontjából kitűnik – alaposan megvizsgálta azon követelmény állítólagos jogellenességét, amely szerint az ajánlattevőknek be kell szerezniük az előírt engedélyt.

57 Márpedig meg kell állapítani, hogy az Evropaïki Dynamiki által a jelen fellebbezési jogalap keretében megfogalmazott kifogások nem az Elsőfokú Bíróság által az elé terjesztett nyolcadik jogalap elutasításának alátámasztására a megtámadott végzésben kifejtett indokolás konkrét elemeire irányulnak. E fellebbezési jogalappal – amely, mint azt a főtanácsnok is megjegyezte indítványának 57. pontjában, lényegében megegyezik az említett nyolcadik jogalappal, – az Evropaïki Dynamiki alapvetően megismétli az Elsőfokú Bíróság előtt az EKB-nak a vitatott szerződésre vonatkozó iratok között szereplő határozatával szemben felhozott kifogásokat az előírt engedély beszerzésére vonatkozó kötelezettségnek az ajánlattevőkkel szemben a jelen esetben történő előírásával kapcsolatban.

58 Következésképpen a harmadik fellebbezési jogalapot – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani.

A negyedik, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

- 59 E jogalappal az Evropaïki Dynamiki arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazta azon releváns rendelkezéseket, amelyek alapján a megtámadott határozatot meg kellett volna semmisítenie, és mindenesetre az EKB nem szolgáltat érvényes magyarázattal és elegendő információval e határozat jogszerűségének alátámasztására. E jogalap megjelölésében az EK 253. cikkre, a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.) 12. cikkének (1) bekezdésére, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.) 100. cikkének (2) bekezdésére és az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.) 149. cikkének (2) bekezdésére való utalással úgy tűnik, hogy az Evropaïki Dynamiki emellett az uniós jognak a megtámadott végzéssel történő megsértésére hivatkozik.
- 60 Az EKB arra hivatkozik, hogy ez a jogalap elfogadhatatlan, másodlagosan pedig arra, hogy megalapozatlan.
- 61 Először is az Evropaïki Dynamiki által e jogalap keretében felhozott uniós jogi rendelkezéseket illetően meg kell állapítani, hogy ez utóbbi pusztán azok megemlítésére szorítkozik, anélkül hogy azoknak a jelen ügyben való alkalmazandóságát bizonyítaná, illetve bemutatná, hogy a megtámadott végzés mennyiben sérti e rendelkezéseket. Márpedig az ítélezési gyakorlatból következik, hogy a fellebbezésben valamely jogalpra történő absztrakt hivatkozás, amelyet nem támaszt alá semmilyen pontosabb útmutatás, nem tesz eleget az említett fellebbezés indokolási kötelezettségének (lásd

ebben az értelemben a C-107/07. P. sz., Weber kontra Bizottság ügyben 2007. november 29-én hozott végzés 24. és 25. pontját, valamint a C-290/08. P. sz., Correia de Matos kontra Bizottság ügyben 2009. február 10-én hozott végzés 18. és 19. pontját).

- 62 Másodszor az Evropaïki Dynamiki további érveit illetően, amelyeket arra alapít, hogy az Elsőfokú Bíróság nem válaszolt azon érvére, miszerint az ajánlatok értékelési pontszámainak egyszerű bemutatása nem elegendő az EKB-nak a szerződés kiválasztott ajánlattevők részére történő odaítéléséről szóló határozatának indoklásául, emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság vizsgálatát azon jogalapra korlátozta, amely szerint az előírt engedély beszerzésének az ajánlattevők számára kötelezettségként történő előírása jogellenes. E jogalap elutasítását követően az Elsőfokú Bíróság mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat helyesen utasította el a felperes érvelésének érdemi vizsgálata nélkül a többi hét kereseti jogalapot, köztük egyrészt az átláthatóság és a gondos ügyintézés elvének, valamint az indokolási kötelezettségnek a megsértésére alapított ötödik, másrészt a felperes ajánlatának bírálata során elkövetett értékelési hibákra alapított hatodik jogalapot.
- 63 Következésképpen a negyedik fellebbezési jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 64 Mivel az Evropaïki Dynamiki által felhozott egyik jogalapnak sem lehet helyt adni, a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- ⁶⁵ Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az Evropaïki Dynamiki peresztes lett, az EKB kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**

- 2) A Bíróság az Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások